

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 6 września 1951 r.

w sprawie regulaminu o odpowiedzialności dyscyplinarnej prokuratorów.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o Prokuraturze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 346) Rada Państwa uchwala regulamin o odpowiedzialności dyscyplinarnej prokuratorów w następującym brzmieniu:

REGULAMIN O ODPOWIEDZIALNOŚCI
DYSCYPLINARNEJ PROKURATORÓW.

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Prokurator powinien w wypełnianiu swych zadań przestrzegać przepisów prawa i dyscypliny służbowej oraz zachowywać się wzorowo w służbie i poza służbą.

2. Dyscyplina służbowa prokuratora polega na sumiennym i dokładnym wykonywaniu obowiązków służbowych oraz na ścisłym stosowaniu się do zarządzeń i wskazówek władzy przełożonej.

3. Podstawą dyscypliny służbowej prokuratora jest świadomość, że powołany on jest do ugruntowania praworządności ludowej, do ochrony własności społecznej, do ochrony praw obywateli i do ścigania przestępstw.

§ 2. Przez użyte w regulaminie wyrażenie ogólne „prokurator“ rozumie się prokuratorów, wiceprokuratorów, podprokuratorów, starszych referendarzy śledczych, referendarzy śledczych i asesorów.

§ 3. Za naruszenie dyscypliny służbowej oraz za niewłaściwe zachowanie się w służbie lub poza służbą (przewinienie dyscyplinarne) prokurator podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej według zasad niniejszego regulaminu.

§ 4. 1. Instancją dyscyplinarną dla Generalnego Prokuratora Rzeczypospolitej i jego zastępców, z wyjątkiem Naczelnego Prokuratora Wojskowego, jest komisja powołana przez Radę Państwa.

2. Naczelnny Prokurator Wojskowy podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej według przepisów ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 55).

§ 5. Przełożeni mają prawo zwracać uwagę, ustnie lub na piśmie, podległym sobie prokuratorom na niewłaściwości w urzędowaniu lub zachowaniu się.

§ 6. 1. Za przewinienia dyscyplinarne mniejszej wagi, nie uzasadniające wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, mogą przełożeni udzielać podległym sobie prokuratorom upomnienia.

2. O udzielonym upomnieniu zawiadamia się prokuratora na piśmie, a w przypadku powiadomienia o tym innych osób — należy podać motyw. O udzieleniu upomnienia nie zamieszcza się wzmianki w wykazie służbowym.

3. Prokurator, któremu udzielono upomnienia, może odwołać się w ciągu 7 dni do przełożonego bezpośrednio wyższego, który rozstrzyga ostatecznie. Od upomnienia udzielonego przez Generalnego Prokuratora Rzeczypospolitej odwołanie nie służy.

§ 7. Kary dyscyplinarne są następujące:

- 1) nagana,
- 2) surowa nagana,
- 3) odliczenie lat służby od roku do trzech,
- 4) dyscyplinarne przeniesienie na inne, równorzędne lub niższe, stanowisko służbowe,
- 5) obniżenie grupy uposażenia o jedną lub dwie,
- 6) wydalenie ze służby w Prokuraturze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 8. Kara dyscyplinarna wydalenia ze służby pociąga za sobą utratę wszelkich praw, wynikających ze stosunku służbowego. Generalny Prokurator Rzeczypospolitej może jednak w przypadkach wyjątkowych, na wniosek komisji dyscyplinarnej, przyznać rodzinie ukaranego zasiłek na zasadach, zawartych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

§ 9. Nie można udzielić upomnienia po upływie 6 miesięcy ani wszczęć postępowania dyscyplinarnego po upływie 2 lat od popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

II. Komisje dyscyplinarne.

§ 10. Generalny Prokurator Rzeczypospolitej powołuje komisje dyscyplinarne w składzie 6 członków przy wojewódzkich prokuraturach i Generalnej Prokuraturze, Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną w składzie 12 członków przy Generalnej Prokuraturze oraz wyznacza przewodniczących komisji.

§ 11. 1. Komisje dyscyplinarne przy wojewódzkich prokuraturach rozpoznają w I instancji sprawy przeciwko prokuratorom powiatowym, podprokuratorom, referendarzom śledczym i asesorom prokuratury powiatowej oraz przeciw wiceprokuratorom, podprokuratorom, starszym referendarzom śledczym, referendarzom śledczym i asesorom prokuratury wojewódzkiej.

2. Komisja Dyscyplinarna przy Generalnej Prokuraturze rozpoznaje w I instancji sprawy przeciwko prokuratorom wojewódzkim i ich zastępcom, przeciw prokuratorom, wiceprokuratorom, starszym referendarzom i referendarzom śledczym Generalnej Prokuratury oraz wiceprokuratorom, podprokuratorom, starszym referendarzom i referendarzom śledczym oraz asesorom prokuratur wojewódzkich i powiatowych, delegowanym do Generalnej Prokuratury.

3. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna rozpoznaje odwołania od orzeczeń komisji dyscyplinarnych przy wojewódzkich prokuraturach i przy Generalnej Prokuraturze.

§ 12. 1. Komisje dyscyplinarne orzekają w składzie 3 osób:

- a) przewodniczącego komisji lub wyznaczonego przezeń jej członka — jako przewodniczącego składu orzekającego,

- b) wyznaczonych przez przewodniczącego komisji 2 jej członków — jako członków składu orzekającego.

2. Posiedzenia komisji odbywają się przy udziale protokolanta, którego wyznacza przewodniczący komisji.

III. Postępowanie dyscyplinarne.

§ 13. 1. Przełożony, będący kierownikiem prokuratury, po przeprowadzeniu dochodzenia koniecznego do ustalenia znamion i okoliczności przewinienia dyscyplinarnego kieruje sprawę do właściwej komisji dyscyplinarnej z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

2. Przed skierowaniem sprawy do komisji dyscyplinarnej należy obwinionemu dać możliwość złożenia wyjaśnień.

§ 14. 1. Komisja dyscyplinarna rozpoznaje sprawę na posiedzeniu niejawnym i wydaje postanowienie, którym:

- a) wszczyna postępowanie dyscyplinarne, oznaczając zarzuty, które będą przedmiotem rozpoznania, bądź
- b) zarządza uzupełnienie dochodzenia, wyznaczając do tej czynności jednego ze swych członków, bądź
- c) odmawia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

2. Postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i postanowienie odmawiające wszczęcia tego postępowania doręcza się obwinionemu oraz przełożonemu, który skierował sprawę do komisji.

3. Na odmowę wszczęcia postępowania dyscyplinarnego służy przełożonemu, który skierował sprawę do komisji, odwołanie w ciągu 7 dni do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej, która rozstrzyga ostatecznie.

§ 15. Wszczynając postępowanie dyscyplinarne, komisja może wystąpić do właściwej władzy przełożonej z wnioskiem o zawieszenie obwinionego w czynnościach służbowych.

§ 16. Po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego należy obwinionego zaznajomić z materiałami dochodzenia i pouczyć go, iż może składać wnioski w przedmiocie uzupełnienia dochodzenia oraz wezwania na rozprawę świadków lub przeprowadzenia innych dowodów. Wnioski obwinionego rozpoznaje komisja na posiedzeniu niejawnym.

§ 17. Obwiniony może w postępowaniu dyscyplinarnym przybrać sobie obrońcę spośród prokuratorów.

§ 18. 1. Przewodniczący wyznacza termin rozprawy i wzywa na nią obwinionego i jego obrońcę, a w miarę potrzeby również świadków i biegłych.

2. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

§ 19. 1. Rozprawa jest jawna dla prokuratorów. Inne osoby mogą być obecne na rozprawie, jeżeli tak postanowi komisja dyscyplinarna.

2. Komisja dyscyplinarna może zarządzić tajność rozprawy.

§ 20. 1. Rozprawę rozpoczyna odczytanie postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, po czym następuje przesłuchanie obwinionego.

2. Akta dochodzenia można odczytać w całości lub w części, jak również przeprowadzić bezpośrednio postępowanie dowodowe.

3. Rozprawę kończy przemówienie obrońcy, po czym obwinionemu służy głos ostatni.

§ 21. W naradzie uczestniczą jedynie członkowie składu orzekającego.

§ 22. 1. Komisja dyscyplinarna opiera orzeczenie na dowodach ujawnionych w toku rozprawy.

2. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem, sporządzone bezpośrednio po naradzie, podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego, po czym przewodniczący je ogłasza.

§ 23. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który zawiera oznaczenie komisji, składu orzekającego i osób wezwanych na rozprawę, przedstawienie przebiegu rozprawy z podaniem treści zeznań świadków i opinii biegłych oraz sentencję orzeczenia. Protokół podpisują: przewodniczący i protokolant.

§ 24. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej służy odwołanie ukaranemu i przełożonemu, który sprawę skierował do komisji.

2. Odwołanie składa się w komisji, która rozpoznawała sprawę w I instancji, w ciągu 7 dni od daty doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

§ 25. 1. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna na posiedzeniu niejawnym:

a) zarządza wyznaczenie rozprawy odwoławczej bądź

b) odrzuca odwołanie jako spóźnione lub wniesione przez osobę nieuprawnioną.

2. Do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w I instancji.

§ 26. 1. W razie śmierci obwinionego przed uprawomocnieniem się orzeczenia komisja dyscyplinarna umarza postępowanie.

2. Jeżeli obwiniony w toku postępowania zostaje zwolniony ze służby prokuratorskiej, postępowanie toczy się dalej, przy czym w razie przejścia obwinionego do służby w innym dziale zarządu państwowego, do pracy w jednostce gospodarki społecznej, w organizacji lub instytucji społecznej albo do adwokatury — komisja przesyła orzeczenie w jego sprawie nowej władzy zwierzchniej.

§ 27. 1. Po uprawomocnieniu się orzeczenia przewodniczący komisji przesyła odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem Generalnemu Prokuratorowi Rzeczypospolitej.

2. Generalny Prokurator Rzeczypospolitej wydaje zarządzenia związane z wykonaniem prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.

3. Orzeczenie dyscyplinarne można podać do wiadomości publicznej jedynie za zezwoleniem Generalnego Prokuratora Rzeczypospolitej.

IV. Przepisy końcowe.

§ 28. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie było wszczęte przeciwko prokuratorowi, co do którego toczyło się zakończone prawomocnie postępowanie karne, komisja dyscyplinarna poweźmie postanowienie, czy należy je wszcząć, choćby sąd wydał wyrok uniewinniający; przepis § 14 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 29. 1. Odpis prawomocnego orzeczenia, którym wymierzono karę dyscyplinarną, dołącza się do akt osobowych i zamieszcza o nim wzmiankę w wykazie służbowym.

2. Po upływie 5 lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego karę, przewidzianą w § 7 pkt 1, 2, 3, 4 i 5, Generalny Prokurator Rzeczypospolitej na wniosek ukaranego, jeżeli on w ciągu tego okresu nie był karany dyscyplinarnie, zarządza sporządzenie nowego wykazu służbowego z opuszczeniem wzmianki o orzeczeniu dyscyplinarnym.

§ 30. 1. Jeżeli miejsce pobytu obwinionego jest nieznanе, wszelkie pisma doręcza się jego obrońcy, którego wyznacza przewodniczący komisji dyscyplinarnej spośród prokuratorów.

2. W razie wydania orzeczenia o ukaraniu, zapadłego w trybie ust. 1, obwiniony może w ciągu miesiąca od daty, kiedy się o orzeczeniu dowiedział, wnieść odwołanie do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej.

§ 31. 1. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna może na posiedzeniu niejawnym przywrócić uchybiony termin.

2. Wniosek o przywrócenie terminu składa się wraz z odwołaniem do właściwej komisji dyscyplinarnej w ciągu 7 dni po ustaniu przeszkody.

§ 32. 1. Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi w razie ukarania obwiniony, w innych przypadkach — Państwo.

2. Komisja może zwolnić ukaranego od całości lub części kosztów postępowania dyscyplinarnego.

§ 33. Pisma, dotyczące postępowania dyscyplinarnego, są wolne od opłat.

§ 34. O ile przepisy niniejszego regulaminu nie zawierają odmiennych postanowień, stosuje się do postępowania dyscyplinarnego odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego.

Prezydent Rzeczypospolitej
Przewodniczący Rady Państwa: B. Bierut